GS 1358

Trenne alldeles nya

Wisor,

Den Första:

Om lilla Erik.

Hör du stackars Erik! rc.

Den Andra:

Om Stockholms-pojken.

Se Solen hur hon lyser, rc.

Den Tredje:

Om den trolösa Lisa.

I Rodala Socken och Warkena By, rc.

Sjungas under sina egna behagliga melodier.

WESTERÅS, 1832.
T. R. BJÖRKBOMS BORTRYCKERI.

krona och krans, När hon sin förra wän fick beskåda.

8. Hennes kåraste wrider sina händer i blod, När han allt detta fick åskåda, Hans ögon de fuktades af tårarnes flod, Hans tal till henne war sålunda: Du trolösa wän, som har ryggat din ed, Fruktar du icke att himlen är dig wred För bandet du så grymt hafwer slitit?

9. Ty om jag än reste till yttersta kant Af werlden, som Gud hafwer skapat, Ett sådant kallsint hjerta jag aldrig än fannt Bland wildaste tigrar, som waka Om natten, att sluka de resande in; De hafwa dock kärlek till makarne sin', Men hos dig har den alldel's förswunnit.

10. Nu blifwer jag i stillhet och lefwer i ro Och skall ingen flicka mer begära; Men prisas bör wäl den, som håller goßar tro, Och wandrar sin werld fram med åran. Dock ett will jag bedja, det wet jag att ni gör: Begråten mitt öde en gång när jag dör, För det nej, som mig aldrig bekommit.

11. Ja, flyktiga flickor, jag råder eder till, Ehur' I er skicken eller lagen, Låt goßarne så råda och göra som de will, I hören dem aldrig bedraga; Waren uppriktige i tro och kärleksband Emot den I en gång har gifwit eder hand, Så bekrön's ni med sällhet här i tiden.

10. Dag gick der upp å goltwet, Gunderabe upp å, Å tybbe jag till bdrren, Å lafen gick ifrå, Å lafen rc.

11. Eånsmannen i Drnflö, Han fåbbe till ett fall; Dag bbriabe att unbra, Om jag fuk komma på fall, Om jag rc.

12. Min mbder bor på Stanken, Hon har en liten frua, Dag satt i hennes fåbare, Å lingen sma kåra, Om fåre har warit min, Om fåre rc.

13. Min reka bar från Dalarne, Till Mora riae att bele, Å mer jag kom på wågen, Å fåt jag fitta ner, Å fåt rc.

14. Springarne jag brudit upp, Å ringen har jag åbmt, Nu torbe de få wånta, Å der att bet be ha bbmt, Å der att :c.

15. Alla Earlka Herrar, De willja mig få mål, De labe fåbare Erik, Nu få de big ihjäl, Nu få rc.

16. Alla ule bränngar be wore 23, Å pi- fat har jag alla, Å nåt kom enba en, Å nåt kom rc.

17. Alla Earlka flickor, De flobo i en ring, De labe fåbare Erik, Om kom fåre har warit min, Om fåre rc.

18. Min broder bor på Ågen, Kanhånba han å båb, Han ligger i arrefen, Å wat ten å å bråb, Å watten rc.

19. Dag har en bror i Ele, Han fåt fig mydet wäl, Han bluber till att åmma, Å mydet kom jag fiäl, Å mydet rc.

20. Nåt kom jag i arrefen, Å leb jag myden nbb; Å der att jag fulit penning- gar Å åtit fått å bråb, Å åtit rc.

21. Min faber å min moder, De bafwa ingen ting, Å berfåt fåt jag wanbra Sela werlben omfring, Sela werlben rc.

22. Eldgtingar å wånner De willja mig få wå; De fåta efter lifwet Å att få mig ihjäl, Å att rc.

23. Om någon wille weta Sjem wifan bittat har, Å å det lille Erik, Om å en pålig fart Å att han fulit har.

Den Andra:

De folen hur han lyser Å fat å bågelig, Å bir anbra Oßars åon, Min fynes mårt fir mig; De bimman fir min åon, De forgen uti mig, Det bafwer jag fir liben Å jag war liberlig.

2. Å, å, bire mig min Faber, Dag falla wil på fnå; Å, bären mig min Mober, Dag beber, bir min bbn! Å ebra bierran åbrad bittat har, Å å det lille Erik, Om å en pålig fart Å att han fulit har.

3. Min Fare å Mors fbrmaning Dag fåtan lybbe å, Å bwab be mig fbrmante Det åbåt jag ofbrfåmt. Å'n fåt bet mig i finnet, Å jag en fåtta tog, Hon war att upp från lanbet, Å åpfiabet tillog.

4. Min ungbomsfet å briker Dag fielf betånna wil, Å åbrmpdet har jag felat Å mera lagges til. Den lagla gårbesgåbren Min å bfwerg, Å att onbt fom nu bebrifwes, Min be mig fyla å.

5. Onbt fåkap jag iemnt fbte Å fal- far fbit i lag, Dj forlfbet å i bråmwin Min nbje åtib war; Nu har jag fåt erfa-

ra, Att werlden swekfull är, Det har jag ock erfarit Se'n jag war femton år.

6. En ros har jag planterat, Som i mitt hjerta står; Hon är så hårdt inwefwad, Hon aldrig ur mig går. Nej förr skall meßing warda gull Och jag blir lagder uti mull Samt fisk i luften fångas, Förr'n jag blir swekefull.

7. Jag inte kan förtiga, Att jag en fästmö har, En ung och wacker flicka, Stor kärlek hon mig bar. För henne will jag lefwa, För henne will jag dö, För henne will jag wåga Mitt hjerteblod så röd.

8. Fast jag ostadig warit Uti min ungdomsår, Så har jag dock erfarit Och bättre lärt förstå: Att werlden hon kan lära En yngling uti tid, Att dygd och seder hära Och lefwa stadelig.

9. Adjö, adjö min fader, Adjö, adjö min mor, Adjö, adjö min syster Också min kära bror. Adjö du wackra Stockholms stad, Adjö farwäl min Ros, Adjö ni alla goda wänner, Nu reser jag min kos.

Den Tredje:

I Rodala Socken och Warkena By Der hände ett under bland alla: En utwalder flicka med rosenröd hy, Som liljan will jag henne kalla; Hon war mål inte riker på silfwer eller gull, Men hennes hjerta af kärlek war full, Dertill ett dygdemönster för alla.

2. Hon hade knappt fyllt sina aderton år, Sedan hon till werlden blef födder, En ungerfiven fäktet till henne så fär, Hans'namn war beprydt med all heder. De lofwade hwarandra för, Om fins på denna ort, De wadrafte fidor, som fins på denna ort, De funde ej förtaga hans wänba. Ähnfönt flicka Ferna der mere häf' fagra och fin', Så tänke de han lifwet på fäktan fin; Han har hennne i fitt hjerta.

6. Så han warit berta i arena tre, Gitt fäbernesland han ensfade fe, Men under den tiden han fritfwit tolf bref, Den fäktan alla har betommit; Nod den att befiara, förgäfit hon har, Ty wännen i hjertat hen hate ej qwar, Hon gifwit fin fäktet åt en annan.

7. Efter han warit berta i arena tre, Hans hjerta af fäktet ville brinna. I Rodala Socken fäktan och Warkena by, Der mänbe han fin fäktria finna. Hennes bröllop fraches med fjet och med dans: Men Ruben blefnabe under

gerfiven fäktet till henne så fär, Hans'namn war beprydt med all heder. De lofwade hwarandra för, Om fins på denna ort, De wadrafte fidor, som fins på denna ort, De funde ej förtaga hans wänba. Ähnfönt flicka Ferna der mere häf' fagra och fin', Så tänke de han lifwet på fäktan fin; Han har hennne i fitt hjerta.

5. Så han warit berta i arena tre, Gitt fäbernesland han enfade fe, Men under den tiden han fritfwit tolf bref, Den fäktan alla har betommit; Nod den att befiara, förgäfit hon har, Ty wännen i hjertat hen hate ej qwar, Hon gifwit fin fäktet åt en annan.

7. Efter han warit berta i arena tre, Hans hjerta af fäktet ville brinna. I Rodala Socken fäktan och Warkena by, Der mänbe han fin fäktria finna. Hennes bröllop fraches med fjet och med dans: Men Ruben blefnabe under

Den Första:

Hör du stackars Erik! Hwad illa har du gjort, Emedan du är fångslad Till hand och till fot? Till hand och till fot?

2. Jo, jag hafwer brutit, Mot Kungen och min Ed: Jag rymde ifrån Gardet, Till Österdalarne, Till 2c.

3. Och när jag kom till Nyebro, Der träffa jag min bror, Wi bägge hade ärende, Till Edswalla wi for, Till 2c.

4. Och när wi kom till Edswalla, Det war allt om en qwäll, Många rara möbler Behagade oß wäl, Behagade 2c.

5. Nu bröto wi upp fönstret, Och derpå gick wi in, Der stulo wi bäd' penningar Och något brännewin, Samt äfwen en guldring.

6. Jag stal en häst i Carlstad, Till färgen war han röd, Och när jag kom till Mollkom, Så war han nära död, Ty han åt inte bröd.

7. Å färgen uppå hästen, Den war också grå, Men när ja kom på wägen, Då gick jag den ifrå, Då 2c.

8. Och när jag kom till Bratteforß, Jag åter stal en häst; Och när jag kom på wägen, Så red jag som en best, Det tyckte jag war bäst.

9. Store Erik i Ule, Han bad mig på en sup, Och när jag kom i stugan, Slapp jag alls inte ut, Ej heller fick nå'n sup.